

prima instanță: A. Us
(Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1581/14

Î N C H E I E R E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Iulia Sîrcu
Judecătorii	Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea comercială „StarNet” Societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivanuș Andrei împotriva Societății comerciale „StarNet” Societate cu răspundere limitată cu privire la restituirea contravalorii serviciului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea comercială „StarNet” Societate cu răspundere limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iulie 2013,

c o n s t a t ă

La 16 noiembrie 2012 Ivanuș Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „StarNet” SRL cu privire la restituirea contravalorii serviciului și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iulie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată de la SC „StarNet” SRL în beneficiul lui Ivanuș Andrei suma de 561,81 lei cu titlu de penalitate, 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensația pentru plata taxei de stat în mărime de 30 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SC „StarNet” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iulie 2013.

La 03 martie 2014 SC „StarNet” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Recurenta în motivarea recursului a invocat interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanțele de fond și de apel, nefiind la caz oferită o calificare juridică corespunzătoare faptului că intimatul-reclamant Ivanuș Andrei a prezentat calculul penalității reieșind din prețul serviciului IPTV neprestat la timp de către furnizor de 60 lei dintr-un pachet sumar (televiziune IPTV, internet, telefonie fixă), abonamentul căruia se ridică la un preț de 200 lei lunar, fără a ține cont de

faptul că prețul respectiv a fost unul promoțional. Iar având în vedere recalcularea făcută de către SC „StarNet” SRL clientului pentru lipsa serviciului timp de 53 de zile calendaristice, costul abonamentului lunar ar fi de doar 13 lei pe lună, anume din suma respectivă urmând a fi calculate sumele pretinse spre încasare. De asemenea, menționează că contractul nr. 0105/0108 privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice persoanelor fizice, încheiat între părți la 29 iunie 2012, nu conține vreo clauză ce ar reglementa achitarea penalității de către prestator în cazul întârzierii în furnizarea serviciilor contractate. Susține recurenta că dispunerea de către instanțele ierarhic inferioare a reparării prejudiciului moral suportat de către intimatul-client Ivanuș Andrei nu corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, ultimul neprobând în nici un mod suportarea pagubelor morale. Pretinde că acordarea în mod gratuit de către companie a „grilei de canale full” pentru inconveniențele eventual suportate de către client, constituie la caz un remediu suficient. Consideră recurenta SC „StarNet” SRL că motivele relatate se încadrează în temeiurile declarării recursului și justifică casarea integrală a hotărârilor judecătorești cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii înaintate de către Ivanuș Andrei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia redactată a deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, a fost expediată în adresa recurente la 27 decembrie 2013, fiind recepționată de către aceasta la 03 ianuarie 2014.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SC „StarNet” SRL se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 08 aprilie 2014 în adresa intimatului Ivanuș Andrei a fost expediată copia recursului declarat de către SC „StarNet” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 08 mai 2014 Ivanuș Andrei a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Menționează că temeiurile recursului sunt declarative. Astfel, contractul încheiat între părți nu denotă că costul serviciului ce urmează a fi furnizat este unul promoțional, iar recalculul în mărime de 21,61 lei oferit de către SC „StarNet” SRL nu corespunde lipsei serviciului contractat pentru o perioadă de 53 de zile. Cu privire la argumentul recursului privind neincluderea în contract a clauzei penale, subliniază că actul juridic respectiv este unul de tip standard, care exclude negocierea cu clienții a conținutului, fiind perfectat cu încălcarea evidentă a legislației privind protecția consumatorului. Consideră intimatul decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „StarNet” SRL în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința intimatului Ivanuș Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „StarNet” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii SC „StarNet” SRL ca temei al admisibilității prezentului recurs precum că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material prin dispunerea încasării penalității de întârziere în condițiile în care contractul de prestare a serviciilor încheiat între părți nu conține o clauză penală, deoarece este neîntemeiat.

Prin prisma art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, în cazul încălcării termenelor stabilite, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării), prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului (lucrării).

Astfel, încasarea de către instanțele ierarhic inferioare de la SC „StarNet” SRL în beneficiul lui Ivanuș Andrei a sumei de 561,81 lei cu titlu de penalitate, este fundamentată juridic și corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului privind admiterea de către instanțele inferioare a unui calcul greșit a penalității de întârziere, deoarece este declarativ.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către SC „StarNet” SRL nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „StarNet” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea comercială „StarNet” Societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi